

Sambandsfall.

Stigafjall rópti til Tunglifjall:
Hoyrði tú ekki, at "sambandi " small?
Tað dundi í Fuglafirði ! --
Ein svartur veður á sjóvin leyp,
ein annar inn undir seingina kreyp --
so hátt mettist "sambands" virði !

Ein bøllutur harri á gumpin datt
og kleimdi sín nýstrokna hermans hatt,
mestan lorgnettinn var klovnað
Nakkin tók í ein gluggakarm,
har mundi hann brotið dintil og arm;
reyvin var blá og hovnað.

Ein annar streyk um sítt krákunev :
" Nu kniber det nok for Mikkel Ræv!
Med Sorgen og Klagen hold Maade."
Sebbi ørur í garðinum sprakk:
"Gid fanden ta´ det forbandede Pak!
Nu stander landet i Vaade."

Prestakjóra sín dálkaði ein,
Katrín sum rotta í holini hvein;
eitt køkufat fór í smyldur.
Ringt var at kóka til sambandsmenn.
Hon gav teimun kaffi og te í senn,
og ikki var Ólavur mildur.

Ein reyður maður í Vagum stóð,
hann hevði fyrr kvøði sjálvstýrisljóð,
men hevði tó sleikt teimum stóru.
Tíggjumannafari mannaði hann,
og hevði seg sjálvan til tíggjundamann.
So búnir á valg teir fóru.

Slíkur var standur ,tá sambandið fall.
Flennir tú ikki ,Tunglifjall,
og lesur tú ikki í " Krossi "
Stóra bónda og Regin í Líð
teimun gerast eyguni fyrndar blíð.
Nú fletta teir sambandsrossi.

Tunglifjall treiv í eitt hegtingsæl
og kveiti so yvir á Oknadal:
Enn finnast frægir á landi.
Tað vardi meg altíð ,eg visti tað væl,
teir fóru í brekku og settu sín hæl
og kvettu tað vanlukku bandið!

(20.mai 1915)